

Publicerad 2007-12-10 12:04 av Helen_Varghierta

...en månad och likväl evigheten.

för innan visste hon inte hur värme kändes...

vilsen på cirkelvägar i skenet av ingenting

hon hade lärt sig att rädsla bara fanns

hos den som hade något att förlora

stängande bort det ljus som inte fanns

för att behålla tron på kanske

och hon levde för den illusionen

medan hon föll i verkligheten

någonstans föddes en röst

- en ledsyn för den blinde

och varje steg blev ett steg starkare

för varje ord en vandring mer trygg

värmen från handen hållandes hennes

smekandes över frysta fingrar

hans ord tinade tundran

och när näthinnan vande sig med ljuset

var hans väsen det vackraste hon sett

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Helen_Varghierta med Poeter.se id #4819 innehar upphovsrätten